

2. VYDÁNÍ ROKU 2023/24

LÉTO SE BLÍŽÍ!
KODAŇ VS. LISABON
KORČULA, KAPVERDY I DRÁŽDANY!

CO SI OBYVATELÉ LITNĚ MYSLÍ
O NAŠÍ ŠKOLE?

PATŘÍ HOBBY HORSING MEZI
OLYMPIJSKÉ DISCIPLÍNY?

Stíhačka

Úvod

V rukou právě držíte druhé vydání časopisu Stíhačka. To letošní je z části zaměřeno na cestování, například máme pár tipů, kam na výlet ve středních Čechách. Dále se můžete dozvědět něco o škodlivosti energy drinků, neobyčejných sportech jako jsou freeriding a jachting, co se děje s lidmi v komatu, jak se peče vynikající domácí švestkový koláč nebo chléb. Pobavit se můžete u bulváru Hrom nebo fiktivní poradny Na slovíčko. Doufáme, že se Vám bude i letošní vydání líbit!

Vaše milovaná třída TopGun

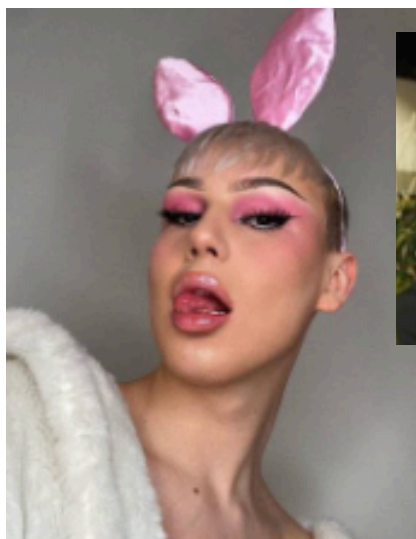
Obsah

Bulvár Hrom.....	3
Naslouchač, světový bestseller českého původu.....	6
Kodaň vs. Lisabon.....	9
Zájezd do Drážďan.....	10
Kam na výlet.....	12
Jedinečná atmosféra Kapverd.....	14
Korčula.....	20
Recept na švestkový koláč.....	22
Nejlepší vzdušní útočníci všech dob.....	23
Tip na film: Fall (610 metrů nad zemí).....	26
Anketa, rozhovory s obyvateli Litně	27
(Ve středních čechách to žije - sloupec).....	27
Patří hobby horsing mezi olympijské disciplíny?.....	28
Freeriding, když sjezdovka omrzí.....	30
Jachting.....	33
Tip na časopis Reportér.....	35
Na slovíčko – fiktivní poradna.....	36
Nebezpečný parazit v plechovce.....	38
Co se děje s lidmi v kómatu?.....	40
Babička: poutavý pohled na klasiku Boženy Němcové.....	42
Recept na domácí kváskový chléb.....	43
Co jsou výtvarné techniky?.....	46
Tip na film: Podfukáři.....	51
Kde najít zkameněliny v Čechách?.....	52
Křížovky.....	54

Bulvár Hrom

Influencer Tadeáš Kuběnka rozpoutal revoluci řvaní na internetu

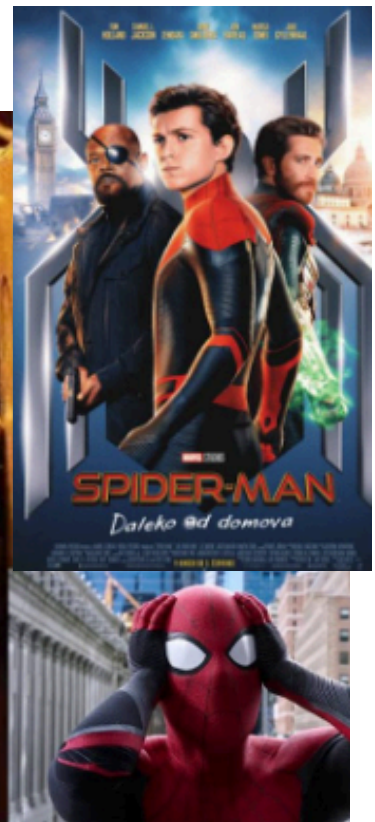
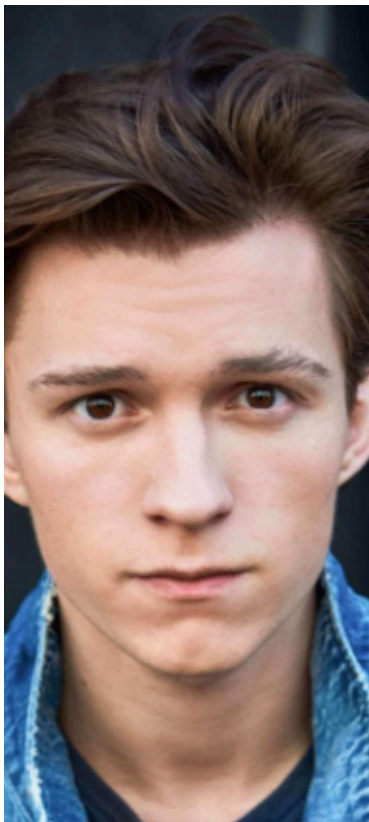
Tadeáš Kuběnka chce spáchat sebevraždu, protože mu na Tiktoku klesají sledující po tom, co zařval na videu na svého fanouška. Tadeášovi napsal 15letý kluk, jestli přijde na jeho oslavu, a Tadeáš zařval, že není klaun pro děti. Rozpoutal tak revoluci řvaní na internetu, lidé napodobují Tadeášovo řvaní a stal se z něj trend na Tiktoku. Tadeáš si koupil kočku za půl milionu a za týden mu utekla, hledalo ji tisíce lidí a fanoušků. Po dvou týdnech ji našli zajetou 2 kilometry za městem. Tadeáš taky chystá výlet do džungle, hodlá tam natáčet video na Youtube o 24hodinové challenge, s dalšími 3 influencery. Zároveň se chystá koupit nejnovější stíhačku F-35, složí se s Sugar Denny a s Marcusem Revoltou a najme si nejlepšího pilota v česku. Plánuje výlet do vesmíru se svými rodiči a rodinou, pojede do Ameriky, aby mohl letět na planetu Mars. Zjistilo se že Tadeáš pochází z vesnice a jako malý celý den pobíhal po lese s kamarády a dnes natáčí videa na Tiktok. A je velmi slavný a oblíbený mezi svými fanoušky.

TADEÁŠ KUBĚNKA

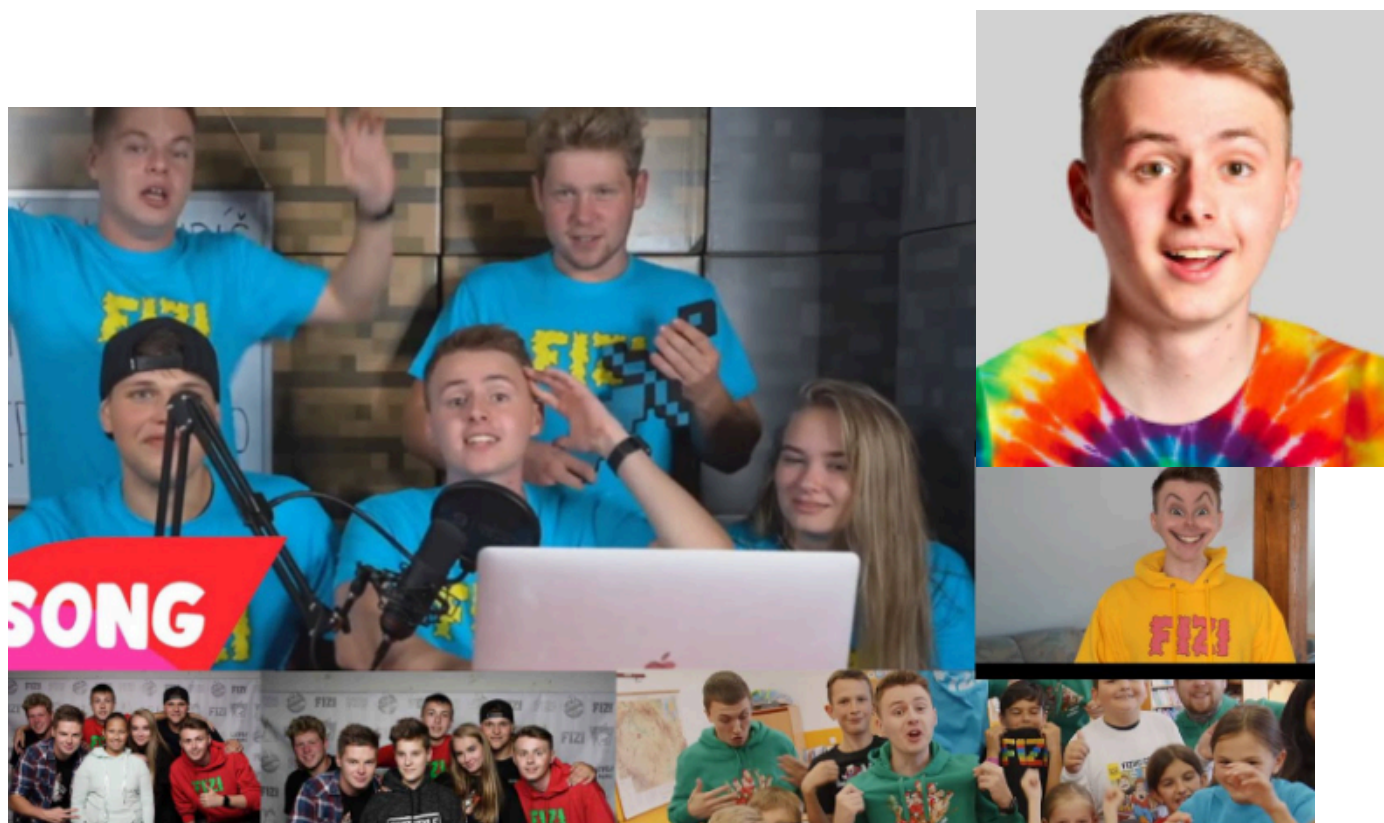
Skandál – Tom Holland skončí na ulici!

Svět byl otřesen. Tom Holland (Spider-Man) ve filmu *Crowded house* natáčel gay scénu. Rezignoval a jde zpátky tančit. Diváci herce vypískali z Marvel studia a už ho nechtějí ani vidět; je možné, že skončí na ulici. Proto je pravděpodobné, že má sklony k sebevraždě a že si změní pohlaví. Zkoušeli jsme s ním dělat interview, ale poslal nás pryč a odmítá všechny rozhovory. Rozpoutal revoluci na sociálních sítích i mezi lidmi, všichni ho nenávidí. Vytvořil skandál ve všech zemích světa, ve Velké Británii všechny kostýmy spidermana zapalují, ničí a znehodnocují různými způsoby. Toma Hollanda berou jako držgrešli a nikdo ho nepozdraví. Lidi tvrdí, že ho viděli, jak jde v kanálu a vypadalo to, že už nikdy nevyleze. Ale o týden později ho natočila kamera, jak krade v obchodě a prodavačka po něm hází rajčatový džus. A pak jako by se po něm slehla zem. Hledá ho policie, ale nemůže ho najít. Někteří lidi tvrdí, že ho viděli v letadle na Aljašku. A o další týden později ho natočila kamera, jak nahý běží ve sněhu na Aljašce.

Filip Zima (Fizi) (Youtuber)

Filip Zima udělal největší skandál na Českém a Slovenském Youtube, zabil Domču na streamu, kde byly i malé děti a z ostudy se sám pohřbil ve skleněné rakvi. Nechal se v rakvi zasypat merchem z Fizi shopu. V obci Křetice se strhla obří přestřelka, celá Fizi-crew čelí policii s nerfkami, nakonec celou Fizi-crew zatkli a za týden bude soud, den před soudem oficiální pohřeb Fiziho a Domči. Fizi drink je skandál, způsobuje neovladatelný průjem, bylo zaznamenáno více než 5 tisíc případů, ve 2 tisících případech dopadla konzumace nápoje smrtí a ve zbylých 2 tisících případech hospitalizací. Poslední tisíc lidí je v lékařské péči. Celé Fizi-crew se prodloužil trest na doživotí. Nejvyšší soudce musí odejít z funkce za to, že jako jeden z posledních neuskutečnil odběr kanálu Fizistyle, proto prezident bude vybírat nového nejvyššího soudce. Je to těžká situace pro celou zemi, Fizi je oficiálně největším sériovým vrahem v Evropě.

Naslouchač: světový bestseller českého původu

Zajímá vás tajemný svět budoucnosti? Jste připraveni na vražedné tvory spalující své oběti tajemným neviditelným ohněm? Zajímá vás příčina smrti členů Ďatlovovy úpravy? V tom případě jste tu správně.

Naslouchač je populární kniha od české autorky Petry Stehlíkové. Kniha pojednává o budoucnosti, která by se vám asi úplně nelíbila, protože polovinu světa zachvátil jedovatý plyn, vypuštěný při válce mezi Evropou a dálným východem. Tuto válku vyhrála Evropa a otrávenou část od obyvatelné oddělovalo pohoří Ural, které bylo v zamořeném místě uměle prodlouženo a proti plynu chránily asi stometrové věže z čírého sklenitu vytvářející štít, kterým nic neprojde.

Sklenit je hornina produkující neuvěřitelné množství energie, která byla nalezena v druhé polovině 21. století. Sklenit se dělí na černý, což je ten nejčastěji se vyskytující a nejméně kvalitní, poté je šedý, který je trochu kvalitnější a na čirý sklenit, který je opravdu kvalitní a jsou z něj vyrobeny věže. Poslední je modrý sklenit, který je nejvzácnější a nejkvalitnější. Je z něj vyrobeno pouze 25 párů mečů pro elitní jednotku pod názvem Pětadvacítka, která chrání lidi před nastereamy, které jsou z druhé strany štítu a kvůli nevysvětlitelným

důvodům dokážou projít skrze štít a zabíjí své oběti tím, že je upalují zevnitř. Hlavní postava příběhu je sklenařka, která slyší zpěv věže z čirého sklenitu. Sklenaři jsou národ, který těží sklenit a stará se o sklenitové věže. Zpěv věže z čirého sklenitu je zvuk, který věže vydávají a podle kterého se pozná, zdali je v pořádku.

Sklenaře utlačují lidé z okolního světa a přestože sklenit při těžbě produkuje jedy, sklenaři jsou nuceni pracovat přesčas, což způsobuje, že velmi často umírají a mají na těle různé deformace. Když se náhodou narodí sklenař bez deformací, má šanci, že se alespoň dostane do armády. Když se ale bez deformací narodí sklenařka, je ihned odvedena do nevěstince a často se pak nalézají mrtvé ženy někde na ulici.

Hrdinka tohoto příběhu je obzvláště nadaná, a proto si ji k sobě vezme Pětadvacítka. S Pětadvacítkou objíždějí ostatní sklenařská města, ale potom zpozorují signální dým, který je přinutí do daného města odjet. Toto město je nechvalně známé tím, že se nad ním nachází Otorten, místo konce Ďatlovovy výpravy a koncem padesáti sklenařů, kteří sem byli násilně odvezeni. Otorten má ještě jednu zvláštnost. Všichni zde umírají pouze v noci. Zde se dozvídají, že se tam ztratilo dalších devadesát lidí: šedesát vojáků a třicet pronásledovaných lupičů. Jejich úkolem je získat těla zemřelých, aby se zjistila příčina jejich smrti.

Najde se devět těl, na kterých jsou ovšem vidět stejné známky smrti jako na členech Ďatlovovy výpravy, takže se tím nic moc neobjasnilo. Poté když chtěli odjet (jela s nimi spousta obchodníků, protože se ve společnosti Pětadvacítky cítili bezpečně), stihla je napůl cesty kolem Otortenu obrovská bouře, takže se museli schovat v jeskyni na území Otortenu.

V noci se začnou ozývat děsivé zvuky a kroky, které se blíží směrem k nim. Poté začne tvor chodit do kruhu kolem nich a hlavní hrdinka si všimne, že těch tvorů je víc. Všichni se uzavřou do kruhu a v tu chvíli to začne: najednou se na ně ze tmy vyřítí obludy a začnou je masakrovat, všechny kromě členů Pětadvacítky. Naše hrdinka běží podél stěny, vidí hrozné věci, ale běží dál a najde skulinku ve stěně, do které vleze. Sice jí při tom rupne v rameni, ale zachrání jí to život.

Kodaň vs. Lisabon

Kodaň

Symbolem Kodaně je socha malé mořské víly. Je také přezdívaná jako „nejšťastnější město světa”.

Je hlavním městem Dánska. Počet obyvatel je okolo 644 400.

Můžete zde navštívit zábavní park Tivoli. Kodaň má být prvním uhlíkově neutrálním městem, alespoň podle plánu. Pro milovníky parků v rohlíku je Kodaň skvělá volba, protože stánek s párky tam je skoro na každém rohu. Já sám tam v létě pojedu, takže doufám, že všechno uvidím.

Kodaň

Lisabon

Město mořeplavců, památek, žlutých tramvají a dobrého jídla. Nejslavnější Památka je Belémská věž, ale památek je tam samozřejmě více. Počet obyvatel se pohybuje okolo 850 tisíc. Sám jsem tam byl a vřele doporučuji navštívit oceanárium, protože je to tam opravdu velké. K vidění je tam třeba malý žralok, manta a hodně dalších ryb. Moře je tam sice studené, ale koupat se tam dá. Můžete si tam dát třeba specialitu „pastel de nata” - malý dortík naplněný žloutkovým krémem.

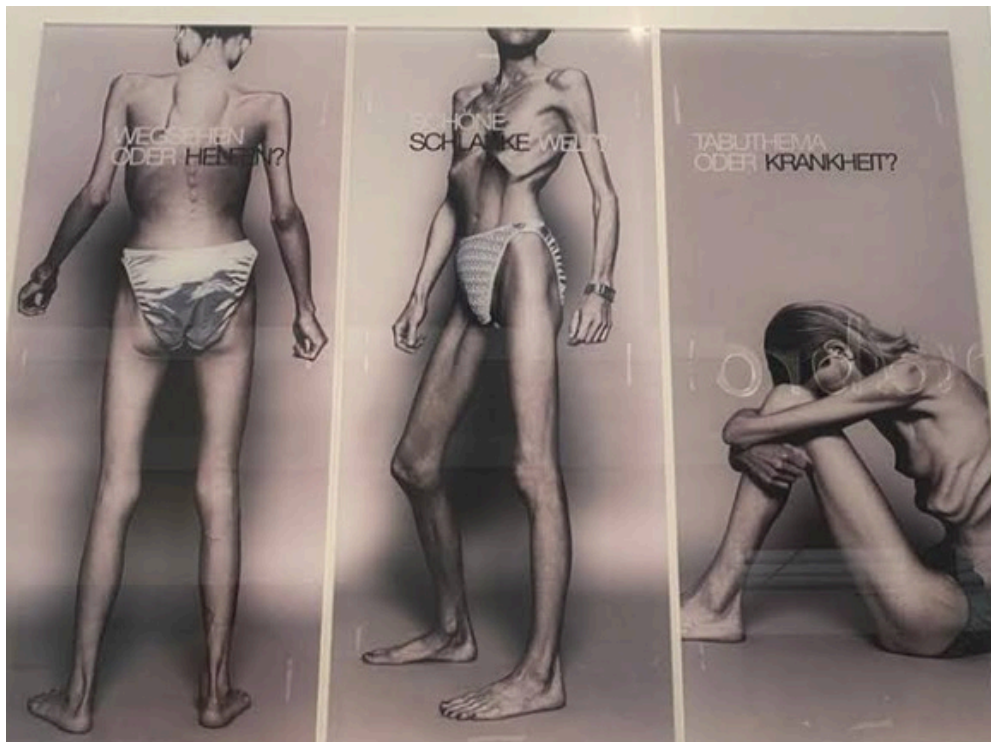

Lisabon

Zájezd do Drážďan

Dne 21.12. jsme jeli do Drážďan se sedmou, osmou a devátou třídou. Jako první jsme měli sraz v Litni, někdo nastoupil v Berouně. Pak jsme nastoupili na luxusní autobus a jeli jsme cca 3 hodiny. Po třech hodinách jsme vystoupili před Německým muzeem hygieny, které je jen kousek od drážďanského kostela Frauenkirche. V muzeu byla např. kostra člověka, dozvěděli jsme se, jak roste miminko v břiše, o bakteriích, sexualitě, výživě a mnoho dalších zajímavých věcí. V muzeu jsme byli asi hodinku a poté jsme šli na vánoční trhy, kde to bylo překrásné. Vypadalo to jak z pohádky. Mohli jsme si koupit jídlo, ozdoby na stromeček, normální ozdoby, hračky a dokonce věci z čokolády. Když jsem byla na trzích, tak jsem jedla Vanillezucker, který vypadal jako náš tradiční trdelník, jablko polité třešňovým cukrem, brambory s vepřovým masem, oříšky v karamelu a dokonce i chilli papričky v čokoládě. Moc nedoporučuji si dát jablko polité třešňovým cukrem, protože bylo moc tvrdé a na můj vkus moc sladké, ale na druhou stranu brambory s vepřovým masem a smetanovou omáčkou byly výborné! Na trzích jsme mohli být maximálně hodinu a půl. Pak jsme měli sraz před trhem, ale také jsme tam ještě mohli zůstat 30 minut. Jestli jsme nechtěli zůstat na trzích, tak jsme se mohli s Janou Havlíčkovou podívat po okolí. Viděli jsme např. Frauenkirche, který byl postaven v sedmnáctém století. Postavil ho George Bähra, který byl tesařským mistrem, umělcem a mechanikem. Ještě jsme viděli Fürstenzug, jehož jméno v češtině znamená 'knížecí průvod' a byl vytvořen v jedenáctém století. Za 30 minut jsme se vrátili na trhy a počkali jsme na děti, které se rozhodli zůstat na trhu. Potom jsme šli zpátky do autobusu a jeli jsme na autobusové nádraží a do Litně.

Kam na výlet

Chtěli byste se někam podívat a nevíte kam? Zde naleznete odpověď! Je tu výběr památek od kostelů až po rozhledny. Ať je váš výlet co nejhezčí!

Muzeum lehkého opevnění Karlštejn

Jestli jste milovníky zbraní a válek, toto muzeum je právě pro vás! V podobě bunkru si můžete prohlédnout spoustu zbraní a výstroj předválečné armády. Je vybaven zbraněmi, které se používaly během 2. světové války. Toto muzeum dříve sloužilo jako opravdový bunkr, založený v roce 1937. Nachází se v Karlštejně.

Rozhledna korunka

Pokud si chcete udělat výlet do přírody, tato rozhledna bude skvělou zastávkou. Nachází se na vrcholu Červená hlína (467 m.) a je obklopena lesem. Je vysoká 30 metrů a má tvar rotačního hyperboloidu s nakloněnou osou. Má 118 schodů. Její stavba započala v roce 2019 a byla dokončena v roce 2022, takže je celkem nová. Stojí nedaleko Černolic.

Barokní areál Skalka

Tento areál rozhodně stojí za návštěvu. Skalka je křížová cesta s 14 kapličkami, zakončená Klášterem Skalka. Je zde také kostelík svaté Máří Magdalény. Je na krásném místě obklopeném lesem a vede tam historicky třetí značená cesta Klubu českých turistů. Nachází se v Brdské vrchovině u Mníšku pod Brdy.

Klášter benediktinů Svatý Jan pod skalou

Tento klášter je i spolu s vesnicí v lese, takže si můžete udělat výlet nejen do kláštera, ale i do lesa. Je tam také spousta vyhlídek. Pro svou architektonickou a kulturní hodnotu je klášter zapsán na seznamu kulturních památek České republiky a je zde také vyšší odborná pedagogická škola. Nachází se ve Svatém Janu pod skalou.

Kostel sv. Martina a Prokopa

Jestli si chcete udělat výlet kolem Karlíku, můžete si ho zpestřit návštěvou kostela sv. Martina a Prokopa. Tento kostel je nejstarší dochovanou památkou v obci Karlík. Má krásný oltář s podobiznou svatého Mikuláše. Je na vyvýšeném místě, takže je zde hezký výhled a v okolí je spousta vyhlídek. Okolo kostela je hřbitov.

Jedinečná atmosféra Kapverd

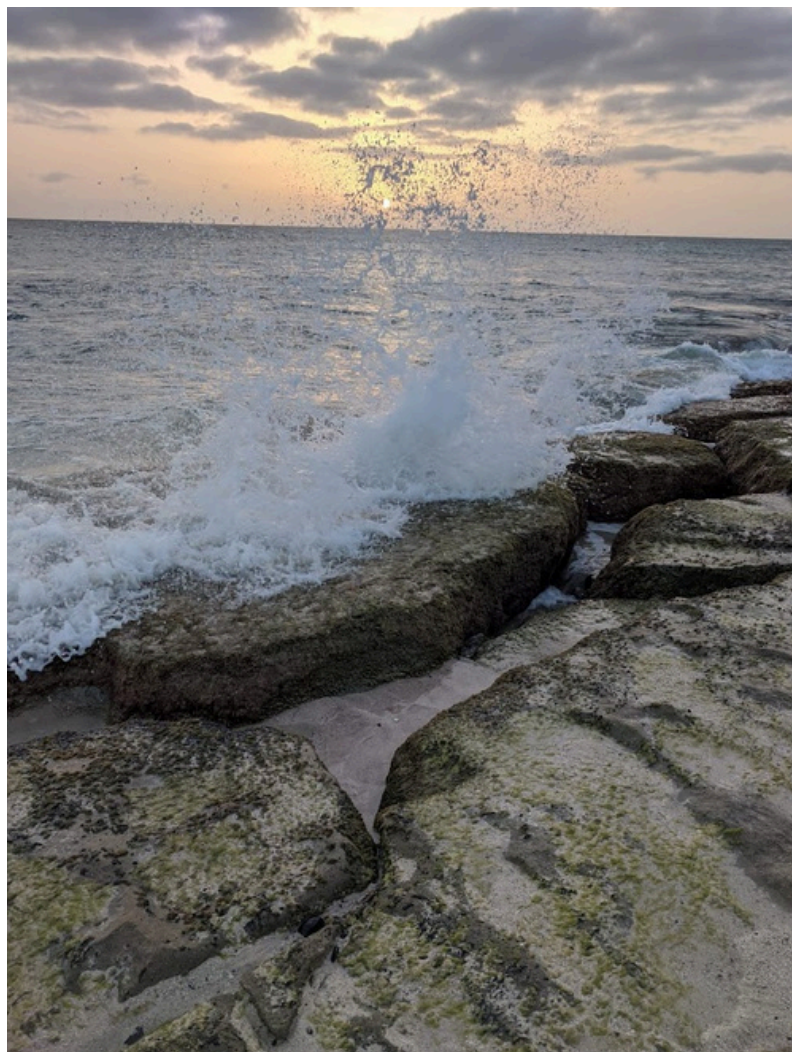
Když nám rodiče oznámili, že jedeme na dovolenou na Kapverdy, s bratrem jsme skákali až do nebe. Ze začátku jsme o Kapverdách moc nevěděli, přece jen jsou to ostrovy v Atlantickém oceánu poblíž západní Afriky. Ale díky tomu jsme byli ještě víc natěšení na cestu a poznávání kapverdské kultury.

Cestovali jsme těsně po karanténě a bylo nám jasné, že celé léto bude všude strašně moc turistů, kvůli tomu jsme vyrazili hned po konci školy a když říkám hned, tím myslím okamžitě. Na letiště Václava Havla v Praze jsme dorazili 30. června 2022 okolo dvanácti hodin a do letadla nasedli po jedné hodině odpoledne. V plánu bylo, že vzletíme ve dvě hodiny, ale kvůli plnému vzdušnému prostoru se náš let opozdil asi o hodinu a půl. Později už vzletáme a jen doufáme v klidnou sedmihodinovou cestu. Bohužel když už máme za sebou asi pět hodin letu, kapitán nám oznámí, že letuška, která měla doprovázet zpáteční cestu z Kapverd, onemocněla a kvůli tomu musíme přistát na Kanárských ostrovech a nabrat za ni náhradu. Zastávka na Kanárských ostrovech se protahuje o další hodinu a půl, kdy nám nezbývá nic jiného než jen čekat v letadle. Po zdoluhavém čekání na vzlet z ostrova Tenerife se konečně odlepíme od země a vzletáme při nádherném západu slunce vzbuzujícím pocit euforie.

Nakonec přistaneme na letišti Aeroporto Internacional Amílcar Cabral na ostrově Sal, okolo půlnoci našeho času. Všichni už k smrti unavení se kolem půl druhé ráno dostáváme do našeho apartmánu v Meliá Dunas Beach Resort a po velmi zdoluhavém letu uleháme do postelí a okamžitě usínáme.

Ráno se probouzím s nejkrásnějším pocitem na světě, pocitem čirého štěstí, protože vím, že moje překrásná dovolená začíná. Hned jak se všichni proberou, vyrazíme na pláž. Tím, že se Kapverdy nacházejí poblíž rovníku, je celý rok počasí o 26°C, ale zároveň tam praží intenzivní slunce. To nás ale z nějakého důvodu nenapadlo a nevzali jsme si opalovací krém. Dochází nám to až na pláži, takže se pro něj táta ještě vrací, ale mezitím slunce udělá svoje a my (hlavně já) jsme za těch dvacet minut úplně spálení.

Druhého července chceme jít na východní stranu Salu, kousek od Kite Beach. Jsou to asi jen 3 kilometry od našeho střediska, takže jsme si naivně mysleli, že to bude docela pohodová procházka, ale mýlili jsme se. Už když vycházíme ze stínu okolních resortů, začíná nám být horko a sluníčko nás spaluje. Nějak se přes všechno dostaneme k cíli a užijeme si překrásné obrovské vlny atlantského oceánu. Pak nás ale

čeká cesta zpátky. Zjistíme, že nedaleko od nás je menší solný kráter Salinas de Santa Maria, a tak se tam vydáváme podívat. Sluníčko už nás pražilo a dokonce nám došla voda, ale i tak jsme tam došli. Byla to úchvatná podívaná, kousky soli se třpytily ve slunci. Chvilku se zdržíme a zase vyrazíme do resortu. Nakonec se nám přece jen povedlo dostat se zpátky do našeho střediska.

Přijíždíme na svoji první zastávku ve městečku Murdeira, kde je hezký výhled na horu Monte Leão, což je hora, která má údajně vypadat jako lev. Ale lev je jedna z posledních věcí, která mě při pohledu na horu napadá. Avšak je zde půvabná skalnatá pláž. Chvilku se kocháme, jenže pak za námi přijde pozoruhodný muž a začíná nám vyprávět své životní příběhy. Za pár minut se dozvídáme, že je to Ostravák, který si koupil vilu tady na ostrově Sal a když přiletěl, zjistil, že ho podvedli, ale už neměl peníze, aby se vrátil do Čech, tak tu už třetím rokem vyrábí doplňky z mušlí a prodává je turistům, přičemž mu ostrov už trochu leze na mozek a začíná být poněkud pomatený.

Třetí zastávka je nejznámější místo na Salu - Blue Eye. Je to podvodní přírodně vytvořená lávová jeskyně, která se "rozsvítí" při určitém bodu slunečního světla. Jelikož je to obrovská turistická atrakce, je zde obrovská fronta, a tak v čase, kdy čekáme, se můžeme podívat kolem a pokochat se půvabem tohoto překrásného místa. Konečně na nás přišla řada, dojdeme na kraj skalky, předkloníme se a už vidíme úchvatný, dechberoucí pohled na světélkující kamínky na dně jeskyně plné vody. Ani to moc nejde popsat slovy a nechápu, jak to světélkování funguje, ale pohled to byl zkrátka krásný.

Čtvrtého července se vydáváme na celodenní výlet kolem ostrova. Ráno v osm hodin nasedáme na autobus, který řídí kapverdský brigádník a doprovází nás mladá česká průvodkyně. Vyjedeme z resortu a už se nám ukazuje písčité, suchá a neobývaná část ostrova.

Druhá zastávka je na Monte Curral v Espargos, kde je krásný výhled na hlavní město Espargos. Na hoře jsme se seznamujeme s hrou jménem Uril, což je vlastně něco jako Kapverdské člověče nezlob se. Poté sjíždíme do centra, kde se chvilku procházíme a kupujeme si nějaké suvenýry. Všude po městě se toulají psi, kteří čekají, až jim nějaký turista přihodí kousek své svačiny, ale i přes to je město a jeho atmosféra nádherná.

Na cestě na čtvrtou zastávku se nám poštěstí spatřit fatu morgánu. Průvodkyně nám poví pár informací o fatě morgáně a zjistíme, že jde dokonce i vyfotit. Rychle zase vyrazíme. Dostáváme se do místní restaurace, kde se naobědváme. Je to nezapomenutelný zážitek, a teď nemyslím jídlo, ale ta atmosféra; všude tam panuje pozitivní energie, všichni se radují a připadám si spíš jak na rodinné slavnosti. Kapverd'ané jsou tak přívětiví lidé

Po obědě už se zase vydáváme na cestu. Tentokrát ale cesta trvala déle, projeli jsme spoustu vesniček. Ani nevím, jestli se to dá nazývat vesnička, kde jsme viděli, jak někteří Kapverdáné musí žít. Pohled na stlučené kusy plechu k sobě, jen aby se lidi mohli chránit před deštěm a intenzivním sluníčkem, ve mně zkrátka vyvolal úzkostlivý pocit a smutek. Je to prostě zároveň strašně smutné a překrásné, že i přes chudobu, ve které musí žít, si zachovají úsměv na tváři a pozitivní energii.

Když přijíždíme na pátou zastávku, nejdřív se nám naskytne pohled na vrak nějaké španělské lodi. Zastavujeme na nějaké pláži a co je na ní vlastně zvláštního? Je u takzvané žraločí zátoky, kde je turistické lákadlo – plavání se žraloky. A přesně proto tu jsme. Jde s námi nějaký zdejší pracovník a když docházíme do hloubky, kde nám je voda asi po kolena, postavím se všichni do kruhu a začíná mezi nás rozhazovat lákadlo pro žraloky. Než se nadáme, začínají mezi námi proplavávat malí žraloci citronoví o délce do jednoho metru. Většina lidí by si asi myslela, že jsou žraloci slizcí nebo že povrch jejich těla připomíná šupiny, ale to není pravda, vlastně jsou docela hebcí. Zanedlouho už žralučci odplavávají a my zase nasedáme do autobusu a odjíždíme na poslední zastávku.

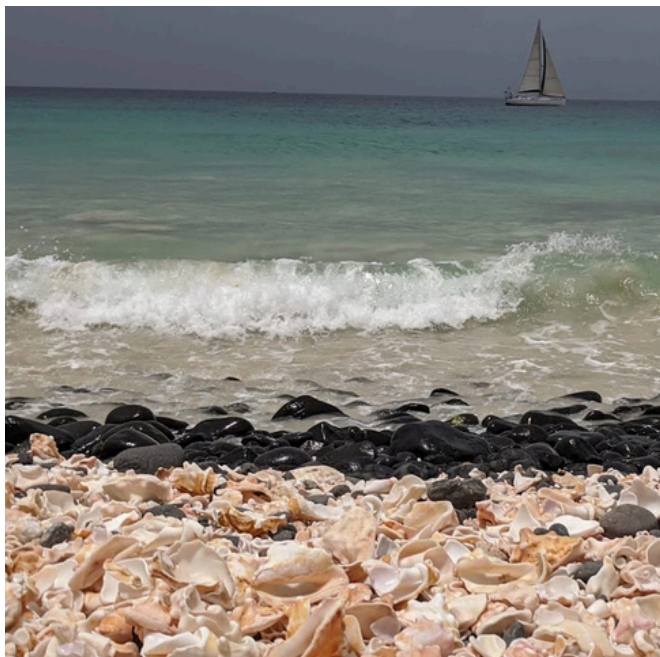
Šestou a poslední zastávkou je slavný solný kráter Salinas de Pedra de Lume. Voda v kráteru je 26x slanější než v oceánu a díky tomu je možné na vodě ležet. Dokonce jsem viděla lidi na vodě spát anebo si číst knížku. Náš autobus zastavuje nedaleko na parkovišti a pak jdeme kousek pěšky. Ještě nás průvodkyně upozorňuje, že se nám voda nesmí dostat do očí kvůli velkému množství soli. Voda už od pohledu je trošku zvláštní, taková olejovitá. Když do ní vlezeme, je to takový zvláštní pocit, tekutina nás nadnáší i když nic neděláme. A i když se snažíš sebevíc, skoro se nejde potopit. Asi hodinku jen tak plaveme a užíváme si lehkosti, co nám sůl dává, pak už nasedáme na autobus a odjíždíme zpátky do resortu.

Další den, 5. července, se nám naskytne příležitost objevit krásy dalšího městečka jménem Santa Maria, a tak moc neváháme a nasedáme na turistický autobus a vyrazíme. Moc dlouho to netrvá a už vystupujeme někde uprostřed městečka. Nemáme žádné plány, a tak se jen procházíme a obdivujeme zvláštnost a odlišnost každé jednotlivé budovy. Poté ale objevíme Shell Cemetery Beach, což je pláž, na které není písek, ale jenom mušle. Nejsou tu ale přírodně a je jich tolik kvůli rybářům a restauracím, kteří vyhazují zbytky nepotřebné skořápky poté, co odstraní mlže zevnitř. Chvilku jsme se prošli po pláži a jen si užívali zvuk vln třesících se o kameny. Když už se chystáme opustit městečko, přiběhne k nám nějaká místní paní a začne mi sahat na vlasy a nabízet, že mi uplete nějaké speciální copánky. Pak se snaží mi začít česat vlasy a i když jí říkáme, že to nechceme, neposlouchá, takže ji požádáme, aby nás nechala být a odejdeme.

Když se vracíme do resortu, všimneme si, že je všude vyvěšená vlajka Kapverd a různá zdobítka. Zanedlouho se dozvídáme, že 5. července je Den národní nezávislosti Kapverd. Na chvilku se zúčastníme oslavy, je to moc hezké, Kapverdané tančí s vlajkou a jsou oblečení v šátcích, na kterých jsou nakreslené ostrovy. Hraje tu příjemná hudba a je to moc hezký zážitek.

Sedmého července ještě než odjedeme na letiště, objevíme Black Beach, pláž s černým pískem. Tak se tam stavíme a pomalu se začneme loučit s překrásným ostrovem Sal.

Později už nasedáme na autobus a odjíždíme na letiště. Okolo 10 hodin večer odlétáme zpátky do Prahy. Tentokrát je let hladký; bez větších zpoždění do Prahy přilétáme okolo 5 hodin ráno.

Korčula

Korčula je ostrov v Chorvatsku. Na tomto ostrově žije 16 138 obyvatel. Jeho rozloha je 279 km². V 70. a 80. letech získala ocenění, že se zde konaly letní školy. Jediným městem na tomto ostrově je Korčula, podle níž je pojmenován celý ostrov, protože je toto město hlavní. Ostrov Korčula se nachází ve střední Dalmácii, což je lokace začínající u města Split, která se rozléhá k Černé Hoře. Obyvatelstvo tvoří z 97 % chovati. Tento ostrov se nachází v mírném pásmu s průměrnými teplotami 9,8°C v zimě a v létě průměrně 26,9°C. Průměrný srážkový úhrn učiní 1100 mm (déšť). Na několika místech najdeme piniové lesy. Na ostrově rovněž leží město Korčula, opčiny Vela Luka, Blato, Smokvica a Lumbarda a ve vnitrozemí vesnice Zrnovo, Pupnat, Potirna a Čara.

Celý ostrov spojuje hlavní silnice, která vede od Lumbardy kolem Blata a všemi vesnicemi a městy. Přístavy zajišťují spojení města s Orebičem. Na tento ostrov se dá dostat také od Splitu. Tento ostrov je spojen s válkou Bosny a Hercegoviny. V historii se na tento ostrov nastěhoval Marco Polo a ve městě Korčula je jeho dům, kde se dá domluvit prohlídka. Také se ve městě Korčula nachází vysoká věž, která je pořád otevřená a dá se do ní jít.

Atrakce

Na tomto ostrově se můžete v létě koupat v moři nebo si zkusit různé atrakce ať už ve vodě, nebo ve městě. Pro mě bylo super, když jsem si pokaždé jednou za týden zajel v létě do Lumbardy na skákací hrad. Je to o tom, že musíte doplatat k bójkám asi 100 cm od břehu a jdete skákat na hrad, který je nafukovací a jeho nejvyšší vrchol je asi 5 metrů vysoký.

Jako další věc je půjčení kol. Když jste si doma zapomněli kolo nebo se vám nevejde do auta, můžete si je zde půjčit asi za 40 eur na den. Je zde mnoho cest a cyklostezek, kde se můžete projet například z Blata do Lumbardy. Pokud se vám teda chce jet 40 kilometrů. Asi si říkáte proč zrovna do Lumbardy? Já jsem na toto místo jel s tátou na kole a je to celkem makačka. Na Lumbardě je k dispozici pláž, která se jmenuje Plotny, sice je z kamenů ale nikdo tam není.

Můj tip k cestě na Korčulu

Vždycky když jedeme na Korčulu, tak se stavíme na jednom místě, které je zařazeno mezi lokality, které byly použity k natáčení filmů Zrmanja. Byl zde natočen Vinnetou.

Obrovac je řeka, která protéká městem Obrovac. Je to svělé místo, kde se nachází výborná restaurace, kde vaří například řízky nebo hamburgery. Je tam i most, ze kterého se dá skákat do vody. Můžete zde najít i tobogán. Když se najíme, jedeme kousek od této restaurace na místo, kde přespáváme. Kousek od tohoto města je pastvina krav, které zde slyšíme každé ráno.

Recept na švestkový koláč

Ingredience: 200 g hladké mouky, 100 g másla, špetka soli, 100 g moučkového cukru, 2 lžíce citronový šťávy, 3–4 lžíce vody, 10 g droždí, 1 dl mléka, 300 g ovoce, 4 žloutky

Postup: Máslo utřeme s cukrem a se čtyřmi žloutky, pak přidáme kvásek a zbytek másla. Přidáme sůl a uděláme vláčné těsto. Potom přidáme mouku a dáme kynout asi 45 min. Až vykyne těsto, rozválíme ho a přidáme na něj ovoce. Ovoce zalijeme cukrovkou šťávou a posypeme cukrem. Přidáme žmolenku (mouka, máslo, cukr). Vložíme koláč do trouby a čekáme 30–40 minut na 180°. Koláč vyndejte a nechte vychladnout. Nakrájejte na kousky a můžete jíst.

Dobrou chuť!

Nejlepší vzdušní útočníci všech dob

Lockheed Martin F-35 Lightning II je víceúčelový stíhací letoun páté generace s technologií Stealth. Česko už objednalo 24 kusů F-35A a armáda by první z nich měla obdržet v roce 2029 a poslední v roce 2035, takže nás to hned tak nečeká. Navíc se musí přestavit letiště a vyškolit personál včetně pilotů. Dohromady to vyjde na tak 322 miliard Kč, čímž splníme závazek NATO 2% HDP na obranu. Jsou 3 druhy letounu F35, přičemž F-35A je dobře ovladatelný a nejlevnější.

Technické údaje F-35A:

Posádka: 1

Rozpětí: 10,7

Maximální rychlost: 1 930 km/h

Dolet: 2 220 km

Lockheed Martin/Boeing F-22 Raptor je americký víceúčelový letoun páté generace s technologií Stealth, který vlastní jenom americká armáda. Jeho prodeje není povolen ani spojencům a už se nevyrábí.

Technické údaje:

Posádka: 1

Rozpětí: 13,56 m

Maximální rychlost: 2 410 km/h

Maximální dolet: 3 220 km

Používáno kusů: 138

JAS-39 Gripen je stíhací letoun, který má vypůjčený do roku 2027 i Armáda České republiky. Je vyráběn Švédskou společností Saab.

Technické údaje:

Posádka: 1/2 JAS-39B

Rozpětí: 8,4 m

Maximální rychlost: 2 204 km/h

Dolet: 3 200 km

Dassault Rafale je francouzský stíhací letoun vyráběný firmou Dassault Aviation. Ve Francii už je má letectvo i námořnictvo. Indie objednala 126 kusů, dalšími uživateli se stanou Egyptské letectvo, Chorvatské letectvo, Indonéské letectvo, Řecké letectvo, Katarské letectvo, nebo letectvo Spojených Arabských Emirátů.

Technické údaje:

Posádka: 1-2

Rozpětí: 10,80 m

Maximální rychlost: 2 390 km/h

Dolet: 3 700

Eurofighter Typhoon je spojený projekt Itálie, Německa, Francie, Spojeného království a Španělska za účelem vyvinout letoun který bude schopný oponovat ruským letadlům. Následně z něj Francie vystoupila a udělala vlastní projekt viz Dassault Rafale. Uživateli jsou: britská Royal Air Force, německá Luftwaffe, italská Aeronautica Militare, španělské a rakouské letectvo.

Technické údaje:

Posádka: 1

Rozpětí: 10,95 m

Maximální rychlost: 2 495 km/h

Dolet: 2 900 km

Northrop Grumman B-2 Spirit je Americký bombardér s technologií Stealth, který může nést i 16 jaderných pum. Tyto typy letadel mají přezdítku samokřídlo, poněvadž letadlo je vlastně jedno křídlo. Nevýhoda je, že je velmi obtížný na údržbu, ale zároveň je skoro nezachytitelný na radaru. Postupně ho bude nahrazovat společně s B-1 Lancer nový bombardér s technologií Stealth a možností vést elektronický boj Northrop Grumman B-21 Raider, ale teď zpátky k B-2.

Technické údaje:

Posádka: 2

Rozpětí: 52,12 m

Maximální rychlost:

Mach 0,85 (915 km/h)

Dolet: 12 000 km

Boeing B-52 Stratofortress

Je strategický podzvukový bombardér. Může se použít na přepravu vojáků, na bombardování i jadernými zbraněmi nebo na převážení bojových vozidel a tanků.

Technické údaje:

Posádka: 6

Rozpětí: 56,39 m

Maximální rychlost: 1 014 km/h

Dolet: 9 978 km

Tip na film: Fall (610 metrů nad zemí)

Americký film od režiséra Scotta Manna. Film o dvou nejlepších kamarádkách Becky a Hunter, které ve svém životě překonávají strach a své hranice. Ale poté co vylezou na 610 metrů vysokou opuštěnou rádiovou věž, se zrezivělý žebřík rozbije a ony se dostanou do bezvýchodné situace a nemají jak sestoupit dolů. Nahoře se musí popasovat s dravou zvěří, nedostatkem jídla a vody.

Zbytek filmu je o tom, jak se snaží dostat dolů a popasovat se s podmínkami na vrcholku věže. Tento film nedoporučuji lidem se strachem z výšek, jinak je film velmi napínavý. Pokud máte rádi filmy, které se odehrávají ve velké výšce, tak se vám Fall bude líbit. Podle mě je zajímavý a má pozoruhodný příběh.

Anketa

Co si myslí obyvatelé Litně o naší škole?

V minulém čísle našeho časopisu jste se mohli dozvědět něco od studentů i učitelů naší školy. Tentokrát se nebudeme bavit s přáteli, ale vyjdeme na ulici a oslovíme 3 úplně cizí lidi.

Julie (42)

1. Znáte Naši základní školu?

Ano.

2. Jaký máte názor na Naši základní školu?

Moc jí neznám, jen jsem o ní slyšela.

3. Byla jste někdy v Naší základní škole?

Ne, ale chceme se tam jít podívat.

4. Znáte nějaké studenty osobně?

Studenty ne, ale znám jednu učitelku.

Petra (29)

1. Znáte Naši základní školu?

Ano

2. Jaký máte názor na Naši základní školu?

Neznám ji.

3. Byla jste někdy v Naší základní škole?

Ne.

4. Znáte nějaké studenty osobně?

Ne.

Hanka (45)

1. Znáte Naši základní školu?

Ano.

2. Jaký máte názor na Naši základní školu?

Nemám na ni názor, ale líbí se mi, že je alternativní.

3. Byla jste někdy v Naší základní škole?

Ano, ale dávno.

4. Znáte nějaké studenty osobně?

Studenty ne, ale znala jsem Honzu Jíchu.

Autorka: Anežka Sukdoláková

Ve Středních čechách to žije!

Nudíte se? Nevíte kam vyrazit ať už sami. nebo s rodinou? Vyzkoušejte nějaký z našich tipů a vyražte za zábavou!

V březnu se můžete vydat na:

Zdejcinský ples

Beroun Zdejcina Vás zve na báječný Zdejcinský ples, který se uskuteční v pátek 22. 3. 2024 v kulturním domě Plzeňka (Beroun). Luxusní kapela Magnum Jazz Bigband bude hrát od 20:00 až do 2 hodin po půlnoci. Můžete se také těšit na bohatou tombolu s hodnotnými cenami. Lístky v ceně 500 Kč si můžete koupit přes aplikaci Eventa.

V dubnu se těšte na:

Hledání velikonočních vajíček v zooparku

Pojďte se s rodinou vydat na hledání velikonočních vajíček v Zooparku Zelčín (Hořín). Po celé velikonoční prázdniny se budou v zooparku hledat barevná vajíčka plná malých i velkých cen. Tato zábava se uskuteční 28. 3. 2024 – 1. 4. 2024 od 9:00 do 18:00 (cena za osobu: 180 Kč, rodinná cena 580 Kč).

Běh Litní a zámeckým parkem

Přijďte si 6. 4. 2024 zaběhat do Litně. Městys pořádá závod s názvem: Jarní běh Litní a Zámeckým parkem. Startovné je od 100 až do 250 Kč (Zálež, kdy zaplatíte. Čím dřív, tím líp.). Děti platí 20 Kč. Startuje se mezi 10:00–12:00 (je to rozdělené na kategorie podle věku. Více na: www.behlitni.cz).

Jaroslav Dušek

3. 4. 2024 se v Benešově uskuteční divadlo v hlavní roli s Jaroslavem Duškem. Pátá dohoda (pokračování Čtyř dohod) nás zavádí do hlubší roviny našeho sebeuvědomování a navrácí nás k našemu vrozenému pravému já. Divadlo je určeno pro dospělé a spíše starší děti. Cena je okolo 450 Kč.

*další tipy viz str. 43

Patří hobby horsing mezi olympijské disciplíny?

Nebaví vás starat se o pravého koně? Je pro vás těžké, když váš mazlíček po několika letech zemře? Existuje alternativa – hobby horsing, nový sport, který vyvolává diskuze.

Pokud jste zvědaví, co to znamená hobby horse, tak vám to lehce vysvětlím. Hobby horse je plyšová hlava koně na tyči, na které děti jezdí a závodí. Spolu ve skupině se učí základním cvikům s hobbíky, cvalu, kroku, pochodu, různým pokynům atd.

Ptáte se, jaká jsou negativa a pozitiva hobby horsingu? Nejprve vám řeknu negativa.

Za prvé, hobby horsing není tradičním sportem. a nemá dlouhou historii jako klasické sporty (např. fotbal, basketbal, volejbal...).

Za třetí, není standardizovaný. Jednotná pravidla a kritéria pro hodnocení v hobby horsingu se mohou lišit mezi různými soutěži a zeměmi.

Za druhé, hobby horsing není uznán mezinárodními sportovními organizacemi a není zařazen do oficiálních sportovních soutěží.

Za čtvrté, není profesionální. Neexistuje profesionální liga hobby horsingu, kde by se jezdci mohli živit tímto koníčkem.

Ted' vás seznámím s pozitivy hobby horsingu.

Priznivci hobby horsingu tráví více času na čerstvém vzduchu, najdou si nové kamarády a zajímavou zábavu.

Hobby horsing je také skvělá alternativa k tradičnímu ježdění. Pro některé děti může být hobby horsing alternativou k tradičnímu ježdění na koni. Může to být vhodné pro rodiny, které nemají přístup k pravým koním.

Dále je tento sport bezpečný a dostupný. Na rozdíl od jízdy na živém koni je hobby horsing bezpečnější. Děti nemusí řešit riziko pádu nebo úrazu. Může dojít k malému škrábanci, ale ne vážnému úrazu.

Hobby horsing přináší dětem radost ze svého zdokonalování. Mohou být hrdé na své vlastnoručně vyrobené hobby koníčky.

A jako poslední, zlepšuje koncentraci. Při hobby horsingu se děti musí soustředit na koordinaci pohybů a udržení rovnováhy. To může pozitivně ovlivnit jejich schopnost koncentrace ve škole.

Hobby horse není negativní, ani pozitivní sport, ale má své výhody a nevýhody.

A co si o tom myslí Eliška (6. třída), která dělá hobby horsing 2 roky?

1. Jak ses dostala k hobby horsingu?

Přes kamarádku, která ho také dělá.

2. Vyhrála jsi nějakou soutěž?

Ano, vyhrála jsem jich 8.

3. Co tě nejvíc baví na hobby horsingu?

Že jsem venku na vzduchu a s kamarádkami.

4. Komu bys doporučila hobby horsing?

Holkám, které nemají dost peněz na koně.

5. Je těžký hobby horsing?

V závodech ano, ale když se máš o hobby horse starat, tak ne.

Freeriding, když sjezdovka omrzí...

Většina z vás už asi jela pár metrů vedle sjezdovky, ale moc vás asi nešlapalo na skialpech pár set metrů výškových jenom proto, aby jste si sjeli krásnou lajnu čistým, neposkvrněným sněhem jako první, protože právě to je freeriding, neúprosná honba za čistým prašanem. Často zahrnuje šlapání, protože ze sjezdovek dostupný prašan je rychle rozježděný.

Freeride je v doslovném překladu volné ježdění, což v podstatě znamená jízda kdekoliv mimo sjezdovku, ale pro freeridery hlavně v dobrém sněhu, nejčastěji v prašanu.

Já mám s prašanem osobní zkušenosti a ten pocit volnosti je úžasný a nenahraditelný. Pokud jezdíte na snowboardu a chtěli byste si vyšlápnout na kopec, ale nevíte, jak na snowboard nasadit pásy a šlapat na něm, nezoufejte, existuje splitboard, který se dá rozpúlit a jsou na něm speciální pásy, takže pokud si přivstanete a trochu máknete, o svou lajnu se nemusíte bát.

Lyže na freeride jsou většinou velmi široké a výrobci se je snaží dělat co nejlehčí, protože pak se na nich lépe šlape. Já osobně jezdím na lyžích od firmy Atomic, které navrhnul velmi známý freerider Chris Bent Chetler. Na těchto lyžích se mi jezdí opravdu dobře, takže je mohu velmi pochválit. V této době jsou velmi populární lyže Candide skies, což je firma, kterou založil jeden z nejlepších freeriderů na světě: Candide Thovex.

S freeridingem se úzce pojí freestyle, což je skákání na skocích. V prašanu se skáče spíše ze skal, takovým skokům se říká dropy. Největší drop byl ze skály vysoké neuvěřitelných 107 m.

Samozřejmě skákat ve freeridu není povinností, takže pokud pojedete do freeridu, skákat rozhodně nemusíte. V profesionálním freestylu se skácou opravdu těžké triky, kde už je pro freestylery backflip odpočinková pohoda.

Samozřejmě je spousta úžasných sportů provázena nebezpečím, protože krása není zdarma. Ve freeridingu je to tak taky. Kromě pádu ze skály zde také hrozí laviny. Lavina je masa sněhu, která se náhle uvolní ze svahu a je schopna zasypat člověka, auto, nebo dokonce i dům.

Časem lidé vyvinuli výbavu, která má šanci člověka zachránit, bohužel nic není stoprocentní, takže do laviny jezdit nedoporučuji. Na obrázku je lavinová výbava, z níž je první batoh, který se při zatáhnutí za páku nafoukne, aby člověka vynesl na hladinu laviny. Vedle batohu je rozložená lopatka, kterou lze kamaráda ze sněhu vyhrabat.

Nad lopatkou je pípák, což je takový radar, který má dva módy. První je vysílání, kdy vysílá signál pro jiné pípáky, a druhý mód je, že přijímá signál od jiných pípáků, takže díky němu můžete najít ztraceného kamaráda. Poslední je na obrázku sonda, skládací tyč, kterou se ověřuje poloha kamaráda. Díky lavinové výbavě zemře o 50 % lidí méně než bez ní.

Lavina.

Pokud byste si chtěli freeriding zkusit, doporučil bych vám Freeride camps, což je česká společnost, se kterou jde vyjet na zájezd na hory. Letos byly kempy například v Japonsku a ještě budou na Špicberkách, v Kanadě, na Islandu, v Gruzii, ve Francii, v Norsku a na spoustě dalších zajímavých míst. Pro začátečníky bych doporučil spíše předsezónní kempy, které už letos bohužel nebudou. Pro rodiny je jako stvořený FAMILY camp.

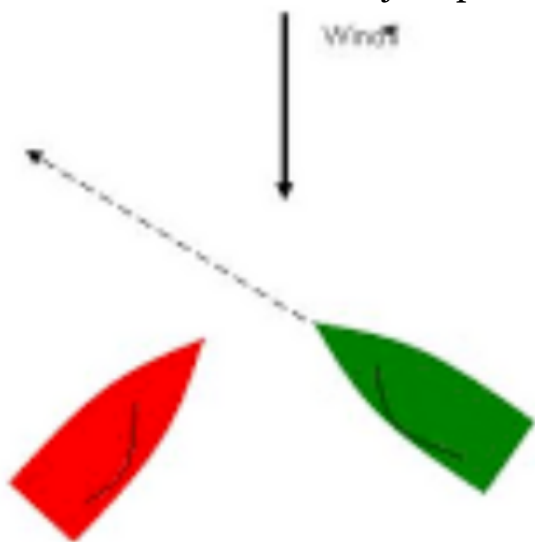
Jachting

Jachting je sport, který podle mě není moc známý, ale je určitě jedním z nejstarších sportů. Odehrává se na vodě a můžete jezdit na závody nebo jen tak pro zábavu. Je to docela drahý sport a třeba RS Feva vás vyjde přibližně na sto tisíc.

Tohle je loď RS Feva, na té jezdím já.

Ukážu vám klasickou trať a nějaká pravidla:

Zelená loď má přednost, protože má plachty nalevo.

V Česku se každý rok jezdí pohár, což je sedm závodů, potom mistrovství republiky a třeba mistrovství Evropy nebo světa.

Největší závody v této sezoně jsou America's cup v Barceloně nebo mistrovství světa Fireballů v Austrálii.

Mé závody jsou například olympiáda dětí a mládeže v Českých Budějovicích, mistrovství světa RS Tera v Dánsku, mistrovství republiky RS Feva.

America's cup

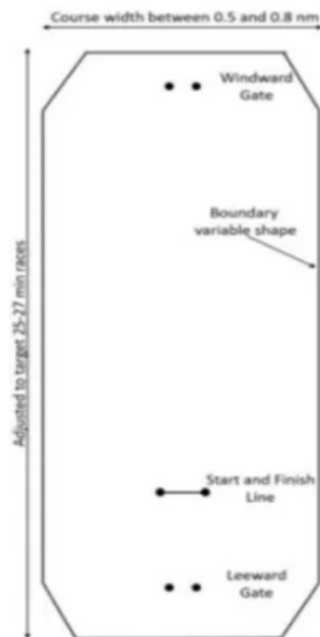
Tento pohár se poprvé konal v roce 1851 a pořádá se až do dneška, což z něj dělá jeden z nejstarších závodů. Pohár se jede jednou za čtyři roky. Lodě mohou dosáhnout rychlosti až 40 uzlů (74 km/h)

Toto je loď AC-75 týmu Ineos Velké Británie

Trať závodu America's cup

Jedna rozjíždka neboli kolo je různá, dopředu je sice plán tratě, ale bójky se podle větru musí posouvat. Například trať America's cupu (na obrázku vlevo) se jede následovně:

1) Nejprve start - Skoro ve všech sportech je důležitý a u jachtingu tomu není jinak. V America's cup trvá 3 minuty. Závodníkům se říká čas a informace pomocí vlajek a zvukových signálů. Někdo na lodi je pověřen stopováním času (hned jak se houkne a vytáhne se vlajka, tak musí měřit čas podle kterého následně ví, kdy projet startovní čarou). A také nesmíte projet čarou dříve, protože pak máte trest (což je buď vyhození z rozjíždky nebo v lepším případě musíte točit trestnou otáčku o 360 stupňů).

2) Windward gate neboli návětrná brána:

Na návětrnou bránu se jede rovnou ze startu proti větru neboli na "stoupačku". Musíte branou projet zevnitř buďto pravou nebo levou stranou. Následně jedete dolů po větru na Leeward Gate.

3) Leeward Gate (závětrná brána)

Závětrná brána se objíždí stejně jako návětrná, akorát se na ní jede na zadní vítr (po větru).

4) Následně se návětrná brána a i závětrná objede znovu a potom se jede do cíle.

5) Cíl je na stejném místě jako start.

Čtenářský tip: časopis Reportér

Magazín Reportér je politický časopis, ale nachází se v něm i rozhovory se zajímavými lidmi, ale spíš jsou tam politické články.

Jeho šéfredaktor je Robert Čásenský, který odešel z MF dnes, poté co ji koupil Andrej Babiš. Ale štěstí nás potkalo a minulý rok ji náš bývalý předseda vlády Andrej Babiš prodal.

Magazín Reportér má mnoho ocenění a já to mohu jen potvrdit.

Vychází každý měsíc a já osobně ho odebírám. Jedno číslo stojí 89 Kč. Tomu, koho zajímá politika, doporučuji si koupit jedno číslo.

Reportér

Drahé Slovíčko, jsem zoufalá.
Jím zdravě, ale pořád strašně
tloustnu. Co mám dělat?
~ZoufaláHealthyGirl

Mezi zdravé jídlo se nepočítá KFC a
Mekáč 😋

Slovíčko, mám problém. Snažím
se vždy všem zavděčit, ale nikdy
mi nejde, aby byli šťastní všichni.
Co mám dělat? ~Těšitelka

Nemůžeš všechny udělat šťastnými.
Nejsi zmrzlina.

Čau Slovíčko, moje přítelkyně mě
asi podvádí s Pepou od vedle. Co
mám udělat, aby žarlila a vrátila se
ke mně? ~Žárlivec

Není to tak těžké. Vyspi se s Pepou
a tvá přítelkyně bude zaručeně žárlit
😘

Milé Slovíčko, nemůžu se
rozhodnout co s tím. Jsem
strašně nerozhodná a mé pomalé
rozhodování mě brzdí úplně ve
všem. Porad' mi prosím co s tím.
~Anonym

Zkus se první zamyslet jaká věc je
pro tebe důležitější a na základě
toho se rozhodni.

Drahé Slovíčko, porad' mi. Líbí se mi jedná holka, ale nevím jak s ní navázat konverzaci. Vždy když se na ni podívám tak zaječím a uteču. Co mám dělat????? Pořád mi prosím, jsem zoufalý. ~Stydlín

Kup si klapky na oči. Nebudeš se na ni muset dívat 👍

Ahoj Slovíčko, moji rodiče mě vůbec nechápou a nerozumí mi. Pořád mají nějaké trapné hlášky atd. Porad', jak je mám napravit. ~Tvá Teengirl

Radím ti pro tvoje vlastní dobro. Napiš sem stížnost až ti bude třeba sedmnáct :)

Ahoj Slovíčko, kdykoliv si stoupnu na váhu tak skoro omdlím. Jak to mám vyřešit? ~Tvoje Vážitelka

Ne to je jednoduchá odpověď: nestoupej si na ni :)

Slovíčko, vyznal jsem jedné holce city, ale ona je neopětovala. Řekla mi, že můžeme zůstat přátelé. Co to znamená? ~Smolař

Milý Smolaři, tak to jsi v koncích 😞. Když ti holka řekne větu "můžeme zůstat kamarádi" je to jako věta "umřel ti pes, ale můžeš si ho nechat. 😞

Nebezpečný parazit v plechovce

Většina z nás již někdy ochutnala tento slazený nápoj, ať už je to Prime, Crazy wolf, nebo Redbull. Ale víte, jak moc tento nápoj škodí? Má možná méně cukru než Cola, ale nenechte se nachytat. Umělá sladidla, která obsahuje, jsou velmi nebezpečná. Do energy drinků se dávají ta nejrizikovější pro naše zdraví. Výrobci je někdy uvádějí pod názvem E102, E120, E121, E123, E133, E955, E950 atd. Mají rakvinotvorné účinky, u dětí mohou vyvolávat astma, hyperaktivitu, selhání srdce, ledvin, vyvolat úzkosti, deprese, nervozitu a navodit nekvalitní spánek.

Tento produkt by měl být prodáván od 18 let, ale velmi často vidím, že prodejci na to nedbají a děti netuší, čím si ubližují. V reklamách často vidíme, že tento nápoj má dodat energii. Ano, možná. Ale po 20 minutách ji vezme dvakrát tolik. Tento drink není určen pro děti a těhotné ženy.

TOP 4 nejhorší energy drinky

1. Redline Xtreme

Tento drink má 316 miligramu kofeinu a E123 což ho řadí mezi nejškodlivější energy drinky.

2. Hyde Xtreme

Má možná méně cukru, ale na druhou stranu má tolik kofeinu, jako byste si koupili čtyři Red Bull. Tento drink má E104, E122. Je tak nezdravý, že kdybyste vypili dvě a půl plechovky, tak vám hrozí selhání srdce! Má 266 mg kofeinu a E250. Toto éčko dává sílu rakovinným buňkám a je jedno z nejnebezpečnějších. Má málo cukru, ale zato umělá sladidla.

3. Kamikaze Strong Energy

Tento drink má 152 miligramu kofeinu a 250 mililitrů, stojí 25 Kč, ale naštěstí se moc neprodává. V Česku nemá moc umělých sladidel a cukru, ale éček je tam víc než dost.

4. Red Bull

Jeden z nejhorších energy drinků se nazývá Red Bull. Je všude a každý z nás ho asi zná. Tento drink je často sponzorem v mnoha sportech, třeba jako lyžování, BMX kola, koloběžky, esport týmy atd. Je to jeden z nejznámějších energy drinků. Má 80 miligramů kofeinu, nemá éčka a umělá sladidla, ale velké množství cukru. Způsobuje zubní kaz, bolest hlavy, bolení břicha, únavu a poškozuje ledviny.

Stačí ti za den vypít 7 energy drinků a zemřeš nebo si poškodíš ledviny. Je to 50 na 50. Existují různé případy, které můžete najít na internetu.

Nejrizikovější éčko se nazývá 250. Toto éčko se vyskytuje v uzeninách v pivu, v hodně slaných věcech a v energy drinkách.

Co se děje s lidmi v kómatu?

Lidé si často myslí, že kóma je hluboký spánek, ale ve skutečnosti jde o hodně vážný stav, kde bojuješ mezi životem a smrtí.

Pacienti v kómatu mají zavřené oči a vypadají jako kdyby spali. Ale to je omyl. Nejde je probudit, protože jejich mozek nefunguje. Do tohoto stavu se člověk dostane kvůli vážnému poškození mozku, které může způsobit například krvácení do mozku, těžké nervové infekce, těžké poškození jater, rakovinu, hyperglykémii atd.

Kóma je nejzávažnější z poruch vědomí, která se dělí na (od nejmírnější po nejtěžší):

1. synkopa – krátkodobá porucha vědomí se ztrátou svalového napětí.
2. somnolence – zvýšená ospalost, reaguje na oslovení.
3. sopr – podobá se hlubokému spánku, reaguje na bolest.
4. kóma – člověk nereaguje na oslovení ani na bolestivé podněty.

Lidé v kómatu obvykle vyžadují přijetí do nemocnice a často i do intenzivní péče. Stav může trvat prakticky libovolnou dobu, jednotky minut až desítky let.

Co se honí hlavou lidem v kómatu?

Tito lidé slyší všechno kolem sebe, jsou schopni vnímat a pamatovat si, pociťují emoce, hlavou se jim honí myšlenky, cítí radost i bolest (jako my všichni). Čím závažnější stav je, tím méně tělo reaguje. Ale přesto spánek a kóma něco spojuje. Sny. V běžném snu člověk neví, že sní. Většinou si ho ani nepamatuje. Trochu jinak je tomu u lucidního snění. A právě to pacienti v kómatu velice často prožívají. Díky lucidnímu snění totiž navazují kontakt s okolním světem, což v běžném stavu pravděpodobně nejde. Během spaní hlava vysílá různé signály tělu. Aniž bychom to věděli, převalujeme se ze strany na stranu, škrábeme se, mluvíme, budíme se kvůli potřebě jít na záchod a napít se. Taková komunikace během kómatu nevzniká.

Hned začal s rehabilitací a s léčením. Po dvou letech začal mluvit. Teď už více méně normálně chodí a mluví. Jeden muž v USA přežíval 42 let v kómatu. Po úrazu z dětství, už nejspíš nebude nikdy chodit ani mluvit (tento muž byl v kómatu nejdéle na světě).

Proč tak tělo reaguje?

Kóma se dá nějakým způsobem přirovnat k modré obrazovce smrti u počítačů s Windows. Když dojde k chybě, která by mohla vést k poškození důležitých dat, spustí operační systém obranný mechanismus, který okamžitě přeruší chod všeho.

Co se děje s člověkem po kómatu?

Je dost důležité, jak dlouho člověk v kómatu je a kvůli jakému incidentu se do něho dostane. Například jeden voják jménem Lukáš Hirk se do kómatu dostal kvůli zranění z války. Byl v kómatu rok a půl. Když se probudil, jeho mozek začal fungovat, ale svaly byly pořád ochablé.

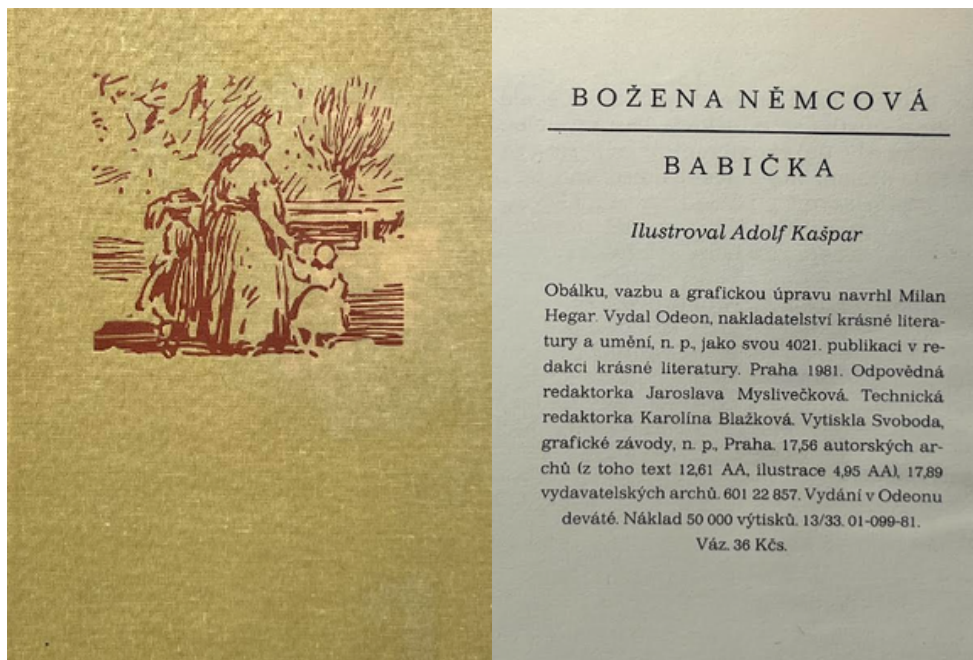
Babička: poutavý pohled na klasiku

Boženy Němcové

Asi každý znáte dílo Babička, které napsala Božena Němcová (*1820 Vídeň – †1862 Praha).

Jelikož není psána současnou češtinou, tak je možné, že se některým z vás bude číst hůř. Kniha je o tom, jak každé prázdniny k vnoučatům jezdí babička, která se o ně stará, protože jejich rodiče jezdívají do Vídně a tatínek slouží u paní kněžny, se kterou jezdíval do Itálie. Babička s nimi chodí na výlety, do kostela a mají spolu velice krásné zážitky.

Jestli se ptáte, proč se kniha jmenuje zrovna Babička, tak vám na to z radosti odpovím. Božena ji takto pojmenovala kvůli tomu, že s ní její babička trávila každé prázdniny a předávala jí své zkušenosti ze života a měla ji moc ráda. Sice mě kniha bavila, ale mám radši větší písma. Proto jsem někdy měla problém přečíst jednotlivá slova ve větách.

Kniha mě ve výsledku celkem zaujala. Jelikož jsem si ze začátku říkala, jaká to bude nuda, a i lidé okolo mi říkali, že je to moc nebavilo, tak mě velmi překvapilo, že je to vlastně docela zábavné.

Jelikož se kniha skládá z více příběhů, tak je hodně zdlouhavá a chápu, že se to některým z vás moc číst nechce a nebude vás to bavit. Ale například mě některé ty kapitoly taky moc nebavily, ale vždycky se tam našla nějaká zajímavost, která mě donutila pasáž celou dočíst. Knihu bych doporučila spíš starším 12+, jelikož jsou tam slova, kterým by asi menší děti moc rozuměly.

Recept na domácí kváskový chléb

Pro pečení domácího kváskového žitného chleba si musíme nejprve v předstihu několika dní připravit kvásek. Budeme potřebovat nejméně pět dní na to, abychom si připravili dost silný kvásek, se kterým se dá pracovat a připravit z něj těsto na domácí chléb. Postup pro přípravu kvásku a následné pečení chleba je následující:

1. Den - založíme si kvásek

Co budeme potřebovat?

- čistá velká sklenice nebo menší mísa,
- papírový ubrousek, nebo cokoliv propustného na zakrytí, kvásek potřebuje vzduch,
- gumička,
- lžice.

Ingredience:

- 100 g převařené a vychladlé vody,
- 100 g žitné mouky.

Pracovní postup:

Nalijeme do sklenice převařenou a vychladlou vodu a nasypeme do ní žitnou mouku. Směs důkladně zamícháme. Nesmí tam zůstat hrudky! Nádobu pak přikryjeme ubrouskem, nebo jiným propustným materiálem, zagumičujeme a dáme na teplé místo (třeba ke kamnům).

Ve středních Čechách
to žije!

Nudíte se? Nevíte kam
vyrazit ať už sami, nebo s
rodinou? Vyzkoušejte nějaký
z našich tipů a vyražte za
zábavou!

Květen nám přináší:

Street food festival Beroun

Přijďte 8. 5. 2024 na Husovo
nám. v Berouně a zažijete
opravdový kulinářský zážitek!
Od 10:00 do 19:00 zde
můžete ochutnat moderní i
tradiční gastronomii a zažít,
co je to street food. Těšit se
můžete na mix chutí
světových kuchyní, ale i té
české.

Pochod jarním Českým krasem

V sobotu 11. 5. 2024 se bude
konat 50. ročník pochodu
jarním Českým krasem. Každý
účastník obdrží na startu
popis trasy s mapkou a v cíli
diplom. Trasy 6, 15, 20, 25,
35 a 50 km vedou v Chráněné
krajinné oblasti Český kras.
Start: Tyršův stadion TJ
Lokomotiva Beroun 6:30–
10:00, Cíl: tamtéž do 19:00.

Autorka: Anna Vrbová

2. den - “nakrmíme” kvásek

Ingredience:

- základ kvásku z předešlého dne,
- 100 g převařené a vychladlé vody,
- 100 g žitné mouky.

Postup: Přidáme mouku a vodu do kvásku z předešlého dne a pak důkladně zamícháme. Nesmí zůstat hrudky! Kvásek opět přikryjeme, pak dáme do tepla.

3. den - “nakrmíme” kvásek

Ingredience a postup: Dále přidáváme stejné množství převařené a vychladlé vody a žitné mouky jako 2. den (viz výše). Směs vždy důkladně promícháme a přikrytou umístíme do tepla.

4. den - “nakrmíme” kvásek

Ingredience a postup: Přidáme již jen 50g převařené vychladlé vody a jen 50 g žitné mouky. Směs opět důkladně promícháme a přikrytou umístíme opět do tepla.

5. den - upečeme si chléb

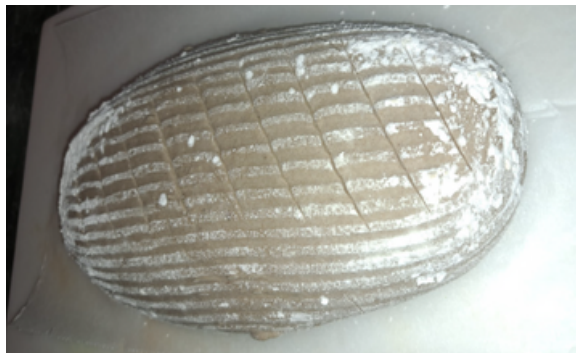
Postup: Přidáme 260 g převařené vychladlé vody a 450 g žitné mouky. Směs důkladně promícháme a přikrytou umístíme do tepla.

Každých 30 minut řádně prohněteme nejlépe rukou, protože těsto je nutné překládat. Po cca 4 cyklech překládání těsta (tedy po 2 hodinách) prohněteme a překládáme na válu. Po té již uhněteme bochník a dáme do ošatky vykynout (cca 2 hodiny).

Mezitím si předehřejeme troubu na 250 stupňů Celsia. Již při předehřátí trouby do ní vložíme dva plechy na pečení pod sebe – jeden menší a hlubší na vodu a jeden větší na samotný chléb.

Když je trouba přehřátá, pak na horní plech dáme pečicí papír a na něj vyklopíme chléb z ošatky, ten žiletkou nařízneme, aby nepopraskal! Na spodní plech nalijeme 0,5 l studené vody a hned troubu zavřeme a necháme péct v páře 20 minut na zmíněných 250 stupňů Celsia, potom snížíme teplotu pečení na 185 stupňů a pečeme dalších 35 minut. Poté již vyndáme z trouby, necháme volně vystydnout.

Dobrou chuť!

Co jsou výtvarné techniky?

Kreslení, kresba, malování – jednoduše výtvarné umění, je koníček mnoha podob. Pro mě osobně je to možnost vyjádřit nějaké emoce, nebo se zabavit a rozptýlit.

Umělecké techniky se nezařazují jen pomocí použitého materiálu, ale i ostatních aspektů. Občas je docela složité zařadit nějaké umělecké dílo do jedné použité techniky, protože každý umělec upravuje nějakou výtvarnou techniku podle svých osobních preferencí, proto není žádná výtvarná technika konkrétně

specifikována. Každý výtvarník má jiný způsob nanášení barev, jinak míchá barvy, má rozdílnou délku i směr tahů a to všechno vytváří jeho osobní styl i kdyby používal jednu a tu samou techniku. Řekla bych, že umělecký styl je něco jako rukopis, každý má nějak jiný svůj osobní, který se postupem života může měnit. I tak se ale rozlišují hlavní techniky právě třeba podle použitého spojení barev. Nejznámější a nejoblíbenější výtvarné techniky jsou: kresba tužkou a pastelem, malba akvarelem a olejem.

Kresba tužkou je bezpochyby nejjednodušší technika. Skoro všichni s ní začínají, protože je snadné ji ovládat a není nutné mít pokročilejší znalosti. Zároveň se velmi snadno vymazávají chyby. Tužka je dobrá pro studii anatomie a obecně na přípravu na jiné výtvarné techniky. Ale i kresba má svá stinná místa, pro hodně lidí je obtížné třeba stínování a šrafování. Pro mě je kresba tužkou asi taková základní technika, vždy se k ní vrátím, protože mě baví stínovat a studovat anatomii právě pomocí tužky.

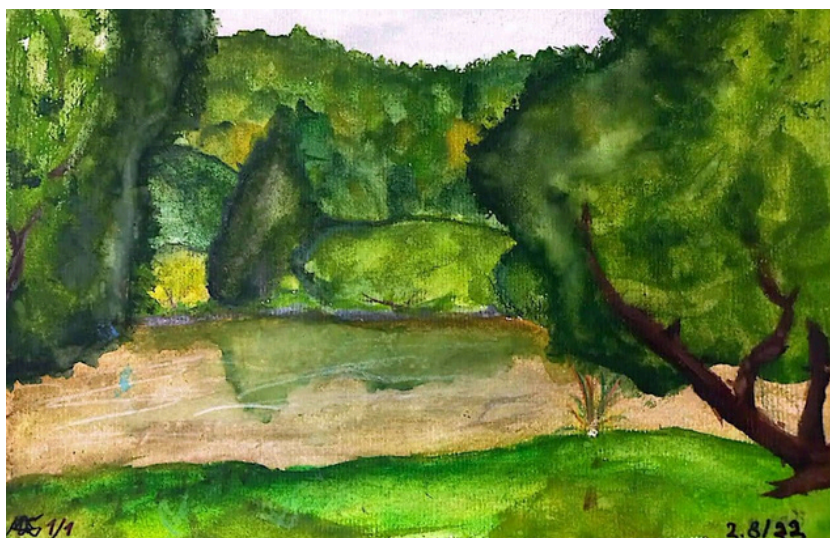
Perokresba je technika využívající pera a tuše. Je to technika na nakreslení obrázku, který se skládá z výrazných přímých čar nebo křivek. Stíny a tmavší místa se znázorňují pomocí čar blíž u sebe. Perokresbou se převážně kreslí krajina nebo portréty. Já jsem se o perokresbě dozvěděla nedávno a moc se mi líbí.

(Obrázek na druhé stránce je kreslený perokresbou.)

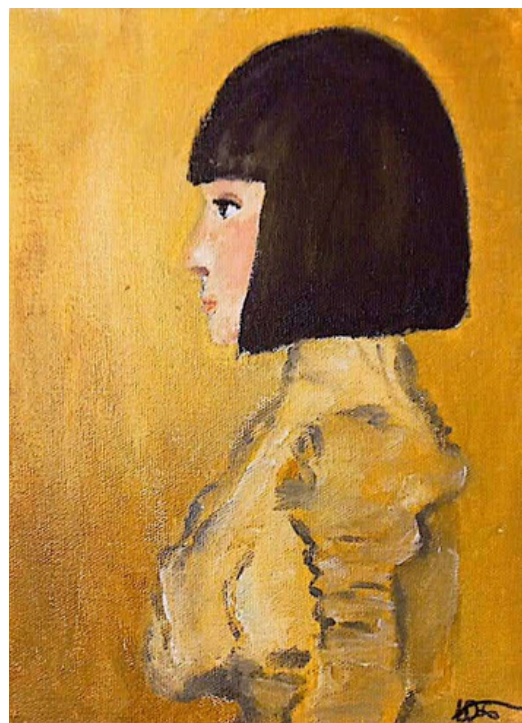
Pastelem se dá kreslit i malovat. To znamená, že se pastel rozmaže do jednotitého povrchu – malovat jím, nebo kreslit malými, od sebe oddělenými tahy. Pastel dobře kryje, a proto se často používá i na barevném pozadí. Já osobně pastelem moc nekreslím, nelíbí se mi jak moc špiní a ani nemám moc osvojenou tu techniku.

(Proto není přidán obrázek.)

Akvarel je poměrně složitá technika. Akvarel je technika hodně pracující s vodou (aqua –z toho vznikl název akvarel) a pro dobrou malbu je důležitá schopnost umět správně kombinovat vodu a barvu. Zároveň i záleží na tahu štětce. Přesto je to oblíbená technika mnoha umělců. Já s akvarelem tak moc neumím, ale líbí se mi, jak je proměnlivý. Je to překrásná a důmyslná technika.

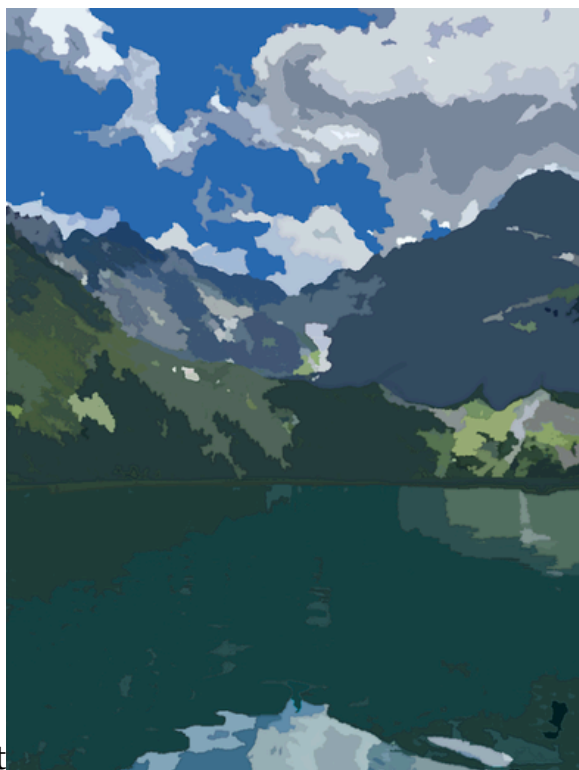

Olejomalba je docela různorodá, nejsou žádná specifická pravidla pro malování s olejovými barvami. Je mnoho způsobů, jak a co s ní malovat, proto je dobré vyzkoušet různé možnosti. Já neměla moc příležitostí malovat olejovými barvami, ale z toho, co mám, se mi zamlouvá, protože je celkem snadno ovládnutelná.

S příchodem nových technologií se objevuje moderní a velmi populární výtvarná technika, není pro ni konkrétní název, ale je to kreslení pomocí stylusu na obrazovce tabletu. Je to jistě zajímavá technika už jen kvůli příležitostem, které nabízí. Kreslí se většinou v nějakém programu. Já mám tablet i stylus, který používám, ale nejsem si ještě úplně jistá touto technikou, zkrátka mi trochu chybí ten pocit papíru nebo plátna a tužky nebo štětce. Zároveň hlavní stránku obou vydání Stíhačky jsem kreslila právě touto technikou.

Výtvarné umění je překrásná a složitá dovednost. Někdo říká, že umět kreslit/malovat je jen dar, ale to podle mě není úplně pravda. Dá se naučit kreslit například pomocí studia anatomie nebo jenom pozorování okolí. Je to jen otázka toho, že člověk musí vložit úsilí a čas do zdokonalování v tom, co mu nejde. Jestli je něco, co má umělec, darem, tak to, že ho to baví. Samozřejmě ne všichni umělci umí hned všechno a baví je všechno, ale i to je součást tvůrčího procesu. Umění je koníček, který by měl člověku přinášet radost a štěstí.

Tip na film: Podfukáři

Už vás nebaví se koukat na dětské pohádky? Tím pádem je tento film přímo pro vás.

Film Podfukáři (2013) je o čtyřech kouzelnících, kteří se neznají, a najednou se u každého objeví losovací karta s adresou bytu. Všichni tam dorazí a poprvé se tam setkají. Zhruba za rok si tito výjimeční lidé zvládnou udělat spoustu fanoušků, kteří jejich představení milují. V té době se tam taky objeví detektiv, který nemá kouzelníky rád a snaží se je chytit a dostat do vězení.

Tento film byl natočen v roce 2013 a režíroval ho Louis Leterrier.

V tomto filmu jsou hlavními hrdiny Jesse Eisenberg, Woody Harrelson, Mark Ruffalo, Morgan Freeman, Dave Franco, Michael Caine, Isla Fisherová a Mélanie Laurentová

Co se mi líbilo na tomto filmu:

Tento film se mi líbil. Určitě bych ho doporučila těm, kteří mají rádi thriller a krimi. Pokud jste člověk, který má rád překvapení ve filmech, tak tento film je přímo pro vás.

Co se mi nelíbilo:

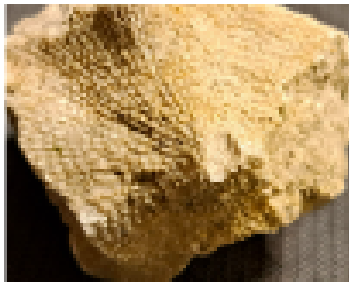
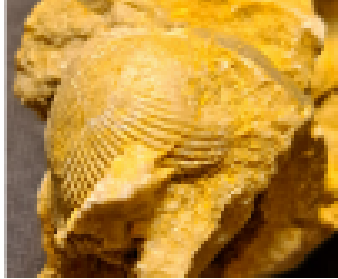
Moc se mi nelíbilo to, že tam všechna kouzla prozradili. Já bych neprozrazovala všechny, aby to bylo tajemství.

Závěr:

V závěru bych chtěla říct, že se mi film líbil a přišlo mi, že tento příběh splnil svůj účel překvapení.

Kde najít zkameněliny v Čechách?

Zkamenělina je v podstatě zakonzervovaná časová schránka, která skrývá tvora, který žil před asi půl miliardou let. Každá zkamenělina je zkrátka pozůstatkem stovky milionů let starého života.

Mezi Prahou a Berounem se můžete projít po dně zkamenělého moře tzv. Barrandien a pokud víte kde, můžete si také nasbírat krásné zkameněliny. Barrandien je specifická oblast, která se táhne od Brandýsa přes pražský Barrandov směrem na Plzeň. Kdekoli tam vystoupíte z vlaku, můžete zakopnout o zkamenělinu. Šance je neuvěřitelně vysoká!

Taková místa jsou třeba u:

- Radotína,
- Koněprus,
- Rejkovic,
- Loděnic,
- lomu Kosov,
- Velké Chuchle,
- pražského Prokopského údolí,
- Dalejského údolí.

Zkameněliny najdete v přírodě všude tam, kde se kdysi těžil nebo ještě stále těží vápenec. Ten není ničím jiným než dávno zkamenělým dnem pravěkého moře.

Hledat zkameněliny lze opravdu všude:

v lese, dlažbách ulic, v lomech, na hřbitovech, obkladech supermarketů i kostelů (např. ve svatovítské katedrále nebo pražském metru, kde jsou na podlaze i sloupech tisíce zkamenělin).

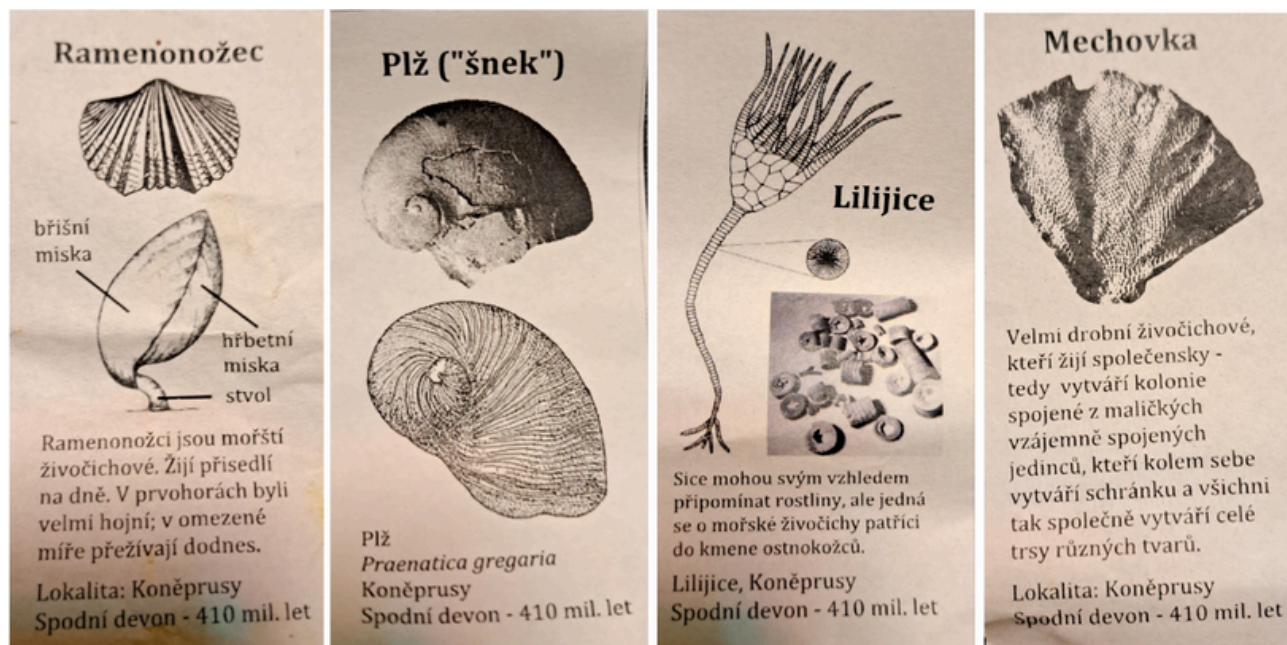
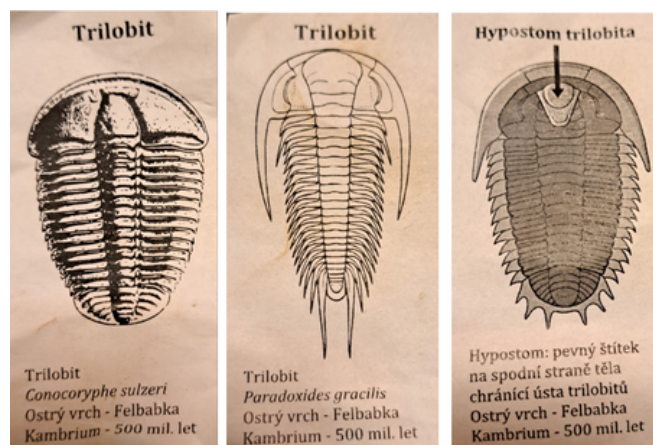
Jak na sběr zkamenělin?

Podle zákona se nesmí sekat ani kopat do skály nebo z ní něco vylamovat. Bohatě však stačí sbírat a roztloukat kladívkem to, co leží v sutí, a to je dovoleno! Základní výbavou pro lov zkamenělých živočichů je:

- kladívko na rozbíjení kamenů,
- brýle pro ochranu očí před odletujícími úlomky kamene,
- rukavice na ochranu rukou před poraněním
- a na závěr noviny či jiný měkký papír na balení nálezů, aby se nezničily.

Základní druhy zkamenělin, které můžete v Barrandienu najít jsou:

- ramenonožci,
- plži,
- trilobiti,
- mečovky,
- lilijice.

Zájemcům o paleontologii, geologii či samotné zkameněliny bych doporučil komentované geovycházky s RNDr. Štěpánem Rákem, Ph.D. Závěrem se s vámi rozloučím právě jeho oblíbeným pozdravem:

“NA HLEDANOU!”

Křížovky

Rozkvétají na jaře	×	×	×							
Jsou sladké	×	×								
Symbol Velikonoc	×	×								×
Dělá se z proutí	×						×	×	×	×
Dělá mňau	×	×						×	×	×
Zdrobnělina ovce							×	×	×	×
Mohutné, plné listí	×							×	×	×

Věrný přítel	×	×	×	×	×				×	×	×
Dává vlnu	×	×	×	×	×					×	×
Příbuzný včelám (na č)	×	×	×	×							×
Brzká fialová kytká									×	×	×
Rodí se na jaře	×	×	×								
Má rohy	×	×	×					×	×	×	×
Má ostny (rostlina)	×	×	×							×	×
Rostou na ní jablka	×	×	×	×							×

Na tvorbě se podíleli:

Marek Bosák
Kateřina Douděrová

Jakub Kaleta
Mariana Kilčevská

Aneta Kovářová

Lenka Krajíková

Šimon Krátký

Alex Lundquist

Vilém Pospíchal

Nikola Poštová

Štěpán Procházka

Anežka Sukdoláková

Tomáš Vinař

Anna Vrbová

Tereza Vydrová

